

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Ivan Jurašinič zostaje obciążony kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 32 z 2.2.2013.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove (Słowacja) w dniu 29 października 2013 r. — CD Consulting, s.r.o. przeciwko Mariánowi Vasko

(Sprawa C-558/13)

(2014/C 45/30)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CD Consulting, s.r.o.

Strona pozwana: Marián Vasko

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG (¹) z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich i art. 4 dyrektywy 87/102/EWG (²) Rady z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących kredytu konsumenckiego należy interpretować w ten sposób, że przepisy te stoją na przeszkodzie przepisowi prawa państwa członkowskiego takiemu jak w postępowaniu głównym, który zasadniczo nie pozwala sądowi krajowemu orzekającemu w przedmiocie praw wynikających z weksla, na którym umieszczono indos, badać z urzędu na żadnym etapie postępowania, umowy stanowiącej źródło weksla, kauzy stosunku prawnego i ewentualnie nieuczciwego charakteru warunków umowy ani ewentualnego naruszenia przepisów dotyczących nieokreślenia RRSO w umowie kredytu konsumenckiego?

(¹) Dz.U. L 95, s. 29.

(²) Dz.U. L 42, s. 48.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 30 października 2013 r. — Finanzamt Dortmund-Unna przeciwko Josef Grünewald

(Sprawa C-559/13)

(2014/C 45/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący rewizję: Finanzamt Dortmund-Unna

Druga strona postępowania: Josef Grünewald

Pytania prejudycjalne

Czy art. 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które przewiduje, że prywatne świadczenia opiekuńcze spełniane przez podatników będących nierezydentami w związku z przeniesieniem krajowego majątku, który przynosi dochód, w drodze tzw. antycypowanego spadkobrania nie podlegają odliczeniu, podczas gdy odpowiednie płatności podlegają odliczeniu w przypadku nieograniczonego obowiązku podatkowego, aczkolwiek odliczenie to skutkuje powstaniem korelatywnego obowiązku podatkowego po stronie (podlegającego nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu) odbiorcy świadczenia?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obvodní soud pro Prahu 1 (Republika Czeska) w dniu 29 października 2013 r. — Hoštická a.s. i in. przeciwko Ministerstvo zemědělství

(Sprawa C-561/13)

(2014/C 45/32)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Obvodní soud pro Prahu 1

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Hoštická a.s., Jaroslav Haškovec, Zemědělské družstvo Senice na Hané

Strona pozwana: Ministerstvo zemědělství

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 126 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że oddzielna płatność z tytułu cukru jest płatnością niezwiązaną z wielkością produkcji?
- 2) Czy art. 126 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 73/2009 należy interpretować w ten sposób, że „kryteria przyjęte przez dane państwa członkowskie w roku 2006 i 2007” obejmują reprezentatywny okres wybrany w tym czasie przez państwo członkowskie na podstawie art. 143ba ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 ⁽²⁾, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 319/2006 ⁽³⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 30, s. 16).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1 — wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 40, s. 269).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 319/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników (Dz.U. L 58, s. 32).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 13 września 2013 r. w sprawie T-548/08 Total SA przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 22 listopada 2013 r. przez Total SA

(Sprawa C-597/13 P)

(2014/C 45/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Total SA (przedstawiciele: E. Morgan de Rivery i E. Lagathu, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

— tytułem żądania głównego:

— uchylić w całości — na podstawie art. 256 TFUE i art. 56 Protokołu (nr 3) w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej — wyrok Sądu z dnia 13 września 2013 r. w sprawie T-548/08 Total przeciwko Komisji Europejskiej;

— uwzględnić żądania przedstawione przez nią przed Sądem w postępowaniu w pierwszej instancji;

— w konsekwencji stwierdzić nieważność decyzji Komisji C(2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.181 — Woski do świec) w zakresie, w jakim dotyczy Total;

— tytułem żądania ewentualnego, skorzystać z przysługującej Trybunałowi na podstawie art. 261 TFUE kompetencji o charakterze reformatoryjnym celem obniżenia kwoty grzywny nałożonej na Total;

— w każdym razie obciążyć Komisję Europejską wszystkimi kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez Total przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi na jego poparcie trzy zarzuty główne i trzy zarzuty posiłkowe.

W pierwszej kolejności, wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi naruszenie zasady kontrydiktoryjności z uwagi na wydanie przez niego w tym samym dniu dwóch wyroków, które zmodyfikowały charakter odpowiedzialności przypisanej wnoszącej odwołanie, przez co ją zaostrzyły.

W drugiej kolejności, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo w zakresie uzasadnienia wyroku. Po pierwsze, Sąd naruszył prawo w ramach kontroli legalności, gdyż nie stwierdził nieważności decyzji ze względu na naruszenie przez Komisję ciężącego na niej obowiązku uzasadnienia. Po drugie, Sąd naruszył spoczywający na nim obowiązek uzasadnienia w ramach przysługującej mu na podstawie art. 261 TFUE kompetencji o charakterze reformatoryjnym.

W trzeciej kolejności, wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi naruszenie prawa przy wykonywaniu przysługującej mu na podstawie art. 261 TFUE kompetencji o charakterze reformatoryjnym, ponieważ odmówił on obniżenia grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie w tym samym zakresie co grzywna nałożona na spółkę zależną Total Raffinage Marketing. Po pierwsze, Sąd niewłaściwie ocenił zakres przysługującej mu kompetencji o charakterze reformatoryjnym, zmieniając solidarny charakter odpowiedzialności wnoszącej odwołanie i spółki zależnej,